

LEGEA nr. 554 din 2 decembrie 2004 a contenciosului administrativ

Forma sintetică la data 16-nov-2017. Acest act a fost creat utilizand tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.

▶(la data 07-dec-2004 actul a fost promulgata de [Decretul 1033/2004](#))

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1: Subiectele de sesizare a instanței

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1 din capitolul I modificat de Art. I, punctul 1. din [Legea 262/2007](#))

(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

(2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

(3) Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative de a-și realiza atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (3) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din [Legea 262/2007](#))

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuțiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenței unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităților publice emise cu exces de putere, cu acordul prealabil al acestora, sesizează instanța de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămăte. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (4) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din [Legea 262/2007](#))

(5) Când Ministerul Public apreciază că prin emiterea unui act administrativ normativ se vatămă un interes legitim public, sesizează instanța de contencios administrativ competentă de la sediul autorității publice emitente.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (5) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din [Legea 262/2007](#))

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra validității actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice produse de acestea. Acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (6) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din [Legea 262/2007](#))

(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe ale Guvernului neconstituționale se poate adresa instanței de

contencios administrativ, în condițiile prezentei legi.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (7) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din [Legea 262/2007](#))

(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contencios administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (8) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din [Legea 262/2007](#))

(9) La soluționarea cererilor în contencios administrativ, reprezentantul Ministerului Public poate participa, în orice fază a procesului, ori de câte ori apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (9) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din [Legea 262/2007](#))

1.

Orice raport procesual, inclusiv cel de contencios administrativ, presupune existența unui reclamant și pârât. În contenciosul administrativ, regula este că au calitatea de reclamant persoanele fizice și juridice de drept privat care se consideră lezate în drepturile sau interesele lor legitime prin actele administrative. Excepția este că pot avea calitatea de reclamant și persoanele juridice de drept public în măsura în care printr-un act administrativ îi este lezată un drept sau interes legitim¹.

2.

Potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) din Lege, poate avea calitatea de reclamant și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private ca, de exemplu, o societate civilă².

3.

[... citește mai departe \(1-20\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Dreptul de acces la justiție. Imposibilitatea unei entități bisericești de a acționa în justiție decurgând din refuzul jurisdicțiilor civile de a-i recunoaște personalitatea juridică. Principiul securității juridice. Așteptarea legitimă

În cauza *Biserica catolică din Khania c. Greciei*, soluționată prin hotărârea din 16 decembrie 1997¹, Curtea a reținut că, de-a lungul timpului, bisericile parohiale catolice din Grecia au dobândit, utilizat și transferat liber, în numele lor, bunuri mobile și imobile, au încheiat contracte și au participat la tranzacții, îndeosebi notariale, a căror validitate a fost întotdeauna recunoscută.

Pe plan fiscal, ele au beneficiat de exonerările prevăzute de legislația greacă pentru fundațiile de binefacere și asociațiile cu caracter nonlucrative.

CEDO a mai reținut că jurisprudența și practica administrativă constante au creat, în timp, o securitate juridică atât în materie patrimonială, cât și în ceea ce privește problema reprezentării în justiție a diferitelor biserici parohiale catolice, securitate juridică în care biserica reclamantă putea să se încreadă în mod legitim. [... citește mai departe \(1-42\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 2: Semnificația unor termeni

(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) persoană vătămată - orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organisme sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;

b) autoritate publică - orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;

▶(la data 31-mărc-2017 Art. 2, alin. (1), litera B. din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din [Decizia 1/2017](#))

▶(la data 22-măj-2017 Art. 2, alin. (1), litera B. din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din [Decizia 28/2017](#))

c) act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau

a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ;

▶(la data 31-mărc-2017 Art. 2, alin. (1), litera C. din capitolul I a se vedea referinte de aplicare din [Decizia 1/2017](#))

d) act administrativ-jurisdicțional - actul emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială;

e) jurisdicție administrativă specială - activitatea îndeplinită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale;

f) contencios administrativ - activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;

▶(la data 11-szept-2015 Art. 2, alin. (1), litera F. din capitolul I a se vedea recurs in interesul legii [Decizia 13/2015](#))

▶(la data 09-febr-2017 Art. 2, alin. (1), litera F. din capitolul I a se vedea referinte de aplicare din [Decizia 16/2016](#))

▶(la data 31-mărc-2017 Art. 2, alin. (1), litera F. din capitolul I a se vedea referinte de aplicare din [Decizia 1/2017](#))

g) instanță de contencios administrativ, denumită în continuare instanță - Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel și tribunalele administrativ-fiscale;

h) nesoluționare în termenul legal a unei cereri - faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen;

i) refuz nejustificat de a soluționa o cerere - exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;

j) plângere prealabilă - cererea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării sau modificării acestuia;

k) acte care privesc raporturile cu Parlamentul - actele emise de o autoritate publică, în realizarea atribuțiilor sale, prevăzute de Constituție sau de o lege organică, în raporturile de natură politică cu Parlamentul;

l) act de comandament cu caracter militar - actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activității din cadrul forțelor armate, specifice organizării militare, care presupun dreptul comandanților de a da ordine subordonaților în aspecte privitoare la conducerea trupei, în timp de pace sau război ori, după caz, la îndeplinirea serviciului militar;

m) serviciu public - activitatea organizată sau, după caz, autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii unui interes legitim public;

n) exces de putere - exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin

încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor;

o) drept vătămat - orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;

p) interes legitim privat - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat;

r) interes legitim public - interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice;

s) organisme sociale interesate - structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative;

s) pagubă iminentă - prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public;

t) cazuri bine justificate - împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ;

t) instanță de executare - instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 2, alin. (1) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 3. din [Legea 262/2007](#))

(2) Se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.

1.

Acele administrative sunt actele prin care administrația se manifestă ca purtătoare a autorității publice⁸. Actul administrativ este forma juridică principală de activitate a administrației publice, care constă într-o manifestare de voință expresă, unilaterală și supusă unui regim de putere publică, precum și controlului de legalitate al instanțelor judecătorești, care emană de la autorități administrative sau de la persoane private autorizate de acestea, prin care se nasc, modifică sau sting drepturi și obligații corelative⁹. Potrivit art. 2 alin. (1) lit. c) din Lege, sunt asimilate actelor administrative, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice. De asemenea, prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ.

[... citește mai departe \(1-49\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Ordinele profesionale. Natură juridică. Autorități publice

În cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyere c. Belgia*¹⁹, Curtea a reținut că Ordinul belgian al medicilor este o instituție de drept public, întemeiată pe lege și integrată în structurile statului, care asigură un anumit control public asupra exercitării artei medicale și se bucură de prerogative exorbitante față de dreptul comun, elemente care conduc la concluzia că Ordinul nu poate fi considerat o asociație civilă.

Curtea a mai reținut că existența Ordinului și corolarul său – obligația medicilor de a se înscrie pe listele sale și de a se supune autorității organelor acestuia – nu au nici ca obiect, nici ca efect limitarea dreptului de asociere garantat de art. 11 par. 1 din Convenție.

2. ... citește mai departe (1-23)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 3: Tutela administrativă

▶(la data 12-dec-2016 Art. 3 din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din [Decizia 26/2016](#))

▶(la data 08-jul-2015 Art. 3 din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din [Decizia 11/2015](#))

(1) Prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale; acțiunea se formulează în termenul prevăzut la art. 11 alin. (1), care începe să curgă de la momentul comunicării actului către prefect și în condițiile prevăzute de prezenta lege. Acțiunea introdusă de prefect este scutită de taxa de timbru.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 3, alin. (1) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 4. din [Legea](#)

262/2007)

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate ataca în fața instanței de contencios administrativ actele autorităților publice centrale și locale prin care se încalcă legislația privind funcția publică, în condițiile prezentei legi și ale Legii nr. **188/1999** privind Statutul funcționarilor publici, republicată.

(3) Până la soluționarea cauzei, actul atacat potrivit alin. (1) și (2) este suspendat de drept.

1.

Tutela reprezintă o limită impusă autorităților administrative locale, în vederea salvagădării legalității și apărării interesului public²¹. Articolul 3 din Lege face referire la 2 tipuri de tutelă:

– cea exercitată de prefect. Prefectul este, potrivit art. 123 din Constituție și art. 3 din Lege, autoritatea de tutelă administrativă jurisdicționalizată pentru actele autorităților administrației publice locale.
– cea exercitată de Agenția Națională a Funcționarilor Publici. Agenția Națională a Funcționarilor Publici este autoritatea de tutelă administrativă jurisdicționalizată pentru toate autoritățile publice, centrale și locale, însă numai într-un domeniu strict determinat, acela al raporturilor de funcție publică.

2.

Subiectele raporturilor de tutelă administrativă au o determinare constituțională și legală, fiind reprezentate de Guvern, respectiv prefect, precum și de autoritățile autonomiei locale și județene²².

... citește mai departe (1-10)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Controlul de tutelă exercitat de prefect. Obiect. Actele administrative ale autorităților publice locale
În interpretarea dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 554/2014 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 63 alin. (5) lit. e) și art. 115 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 123 alin. (5) din Constituție, prefectului îi este recunoscut dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ actele administrative emise de autoritățile administrației publice locale, în înțelesul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare (ICCJ, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dec. nr. 11 din 11 mai 2015, publicată în M. Of. nr. 501 din 8 iulie 2015) **... citește mai departe (1-11)**

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 4: Excepția de nelegalitate

►(la data 30-dec-2006 Art. 4, alin. (3) din capitolul I abrogat de Actul din Decizia 647/2006)

(1) Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.

(2) Instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate, constatând că de actul administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond, este competentă să se pronunțe asupra excepției, fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză. În situația în care instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate prin încheiere interlocutorie, aceasta poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În cazul în care a constatat nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual, instanța în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.

(4) Actele administrative cu caracter normativ nu pot forma obiect al excepției de nelegalitate. Controlul judecătoresc al actelor administrative cu caracter normativ se exercită de către instanța de contencios administrativ în cadrul acțiunii în anulare, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

►(la data 15-febr-2013 Art. 4 din capitolul I modificat de Art. 54, punctul 1. din titlul IV din Legea 76/2012)

1.

Excepția de nelegalitate a fost definită în doctrină ca fiind o apărare pe care o parte într-un proces o face împotriva unui act administrativ ilegal ce are incidență într-o anumită cauză.

Această instituție specifică contenciosului administrativ a fost modificată substanțial prin Legea nr. 76/2012. Astfel, *judecătorul fondului a devenit și judecătorul excepției*²⁶. Astfel, excepția de nelegalitate va fi rezolvată de către instanța de judecată în fața căreia a fost invocată, înainte sau odată cu soluționarea fondului cauzei și nu va mai fi trimisă la instanța de contencios administrativ. Astfel, potrivit art. 4 alin. (2) din Lege, instanța se va pronunța fie printr-o încheiere interlocutorie (care poate fi atacată numai odată cu hotărârea pronunțată asupra fondului), fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză.

2.

... citește mai departe (1-21)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Dreptul la un proces echitabil. Imprecizia legii. Excepție admisă
Prin *Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 921 din 14 noiembrie 2006*, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004³⁹.
Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 sunt criticate sub aspectul ambiguității și impreciziei, al termenelor scurte pe care le stabilește, precum și sub aspectul modalității de citare, ceea ce, în opinia autorului excepției, încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție, în conformitate cu care „părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil”, precum și, în temeiul art. 20 alin. (1) din aceasta, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.... [citește mai departe \(1-20\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 5: Actele nesupuse controlului și limitele controlului

(1) Nu pot fi atacate în contenciosul administrativ:

a) actele administrative ale autorităților publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul;

b) actele de comandament cu caracter militar.

(2) Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.

▶(la data 23-jún-2011 Art. 5, alin. (3) din capitolul I abrogat de Actul din [Decizia 302/2011](#))

(4) În litigiile prevăzute la alin. (3) nu sunt aplicabile prevederile art. 14 și 21.

1.

Actele care privesc raporturile cu Parlamentul sunt exceptate de la orice formă de control judecătoresc, inclusiv de la cel pe calea contenciosului administrativ (de exemplu, acordarea încrederii guvernului de către Parlament, suspendarea Președintelui României din funcție). În acest sens, a se vedea și art. 126 alin. (6) din Constituție: Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.

2.

Potrivit art. 5 alin. (2) din Lege, anumite acte sunt sustrate controlului pe calea contenciosului administrativ, ele putând fi atacate pe calea dreptului comun. Astfel, nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.

... [citește mai departe \(1-6\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Acte administrative supuse unei alte proceduri judiciare
Prin *Decizia nr. 182 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 366 din 26 aprilie 2006*, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor art. 21, art. 52 alin. (1) și (2), art. 126 alin. (6) și art. 140 alin. (1) teza a doua din Constituție și nici celor ale art. 6 par. 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
În acest sens, Curtea a reținut că actele administrative la care se referă art. 5 alin. (2) din Lege sunt supuse unei alte proceduri judiciare, nefiind sustrate total controlului instanțelor de judecată.

2.

Acte administrative care privesc apărarea și securitatea națională. Limitele controlului. Neconstituționalitate... [citește mai departe \(1-16\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 6: Actele administrativ-jurisdicționale

(1) Jurisdicțiile administrative speciale sunt facultative și gratuite.

(2) Actele administrative susceptibile, potrivit legii organice, să facă obiectul unei jurisdicții speciale administrative pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, cu respectarea dispozițiilor art. 7 alin. (1), dacă partea înțelege să nu exercite procedura administrativ-jurisdicțională.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 6, alin. (2) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 6. din [Legea 262/2007](#))

(3) Actul administrativ-jurisdicțional pentru care, prin lege organică specială, se prevede o cale de atac în fața unei alte jurisdicții administrative speciale poate fi atacat direct la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare, dacă partea înțelege să renunțe la calea administrativ-jurisdicțională de atac.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 6, alin. (3) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 6. din [Legea 262/2007](#))

(4) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială sau pentru calea de atac la un alt organ administrativ-jurisdicțional înțelege să renunțe la aceasta în timpul soluționării litigiului, este obligată să notifice decizia de renunțare organului administrativ-jurisdicțional în cauză. Partea sesizează instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la notificare, în această situație, procedura administrativă prealabilă prevăzută de art. 7 nu se mai efectuează.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 6, alin. (4) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 6. din [Legea 262/2007](#))

1.

Jurisdicțiile administrative speciale au fost consacrate prin art. 21 alin. (4) din Constituție, pentru a nu se obstrucționa accesul la justiție²⁹.

Prin urmare, cel care se consideră lezat într-un drept sau interes legitim al său poate alege între jurisdicția specială și instanța de contencios administrativ competentă.

Cel care a optat pentru jurisdicția specială poate renunța la aceasta în favoarea celei de contencios administrativ, chiar și în calea de atac, având obligația de a notifica acest lucru.

2.

2. În cazul în care se optează pentru instanța de contencios, trebuie respectată procedura prealabilă prevăzută la art. 7 și termenul de la art. 11 din Lege. Pe de altă parte, în cazul în care s-a optat pentru jurisdicția specială, dar se renunță în fața organului administrativ-jurisdicțional, aceasta va trebui să sesizeze instanța de contencios în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei sale de renunțare, iar procedura administrativă prealabilă nu mai trebuie efectuată.

... [citește mai departe \(1-3\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Procedură administrativ-jurisdicțională. Cerințele art. 6 din Convenție. Controlul de legalitate exercitat de o instanță

1. În hotărârea din 24 mai 2005, publicată în M. Of. nr. 210 din 8 martie 2006 (cauza *Buzescu c. României*), CEDO a reiterat faptul că art. 6 alin. (1) din Convenție nu obligă statele părți să supună litigiile asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil unei proceduri care să respecte integral, în toate etapele, cerințele art. 6.

Intervenția inițială a organismelor administrative sau profesionale, care au sau nu prerogative judiciare, dar nu îndeplinesc toate cerințele, poate fi justificată dacă aceste organisme se supun controlului ulterior al unui organ judiciar cu competență deplină, care garantează drepturile prevăzute de art. 6 alin. (1) din Convenție.

2. În cauza *Le Compte Van Leuven și De Meyere c. Belgiei*⁴⁹, CEDO a stabilit că statul poate alege de fapt între două soluții, ambele conforme cu cerințele unui proces echitabil: fie organele administrativ-jurisdicționale îndeplinesc, ele însele, cerințele art. 6 par. 1, fie deciziile lor se supun controlului ulterior al unui organ judiciar care prezintă garanțiile cerute de acest articol al Convenției. ... [citește mai departe \(1-19\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

CAPITOLUL II: Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ

Art. 7: Procedura prealabilă

(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhice superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 7, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 7. din [Legea 262/2007](#))

(1¹) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 7, alin. (1) din capitolul II completat de Art. I, punctul 8. din [Legea 262/2007](#))

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).

(4) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).

(5) În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public,

Agentia Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 7, alin. (5) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 9. din [Legea 262/2007](#))

(6) Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile Codului de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător. În acest caz, plângerea trebuie făcută în termenul de 6 luni prevăzut la alin. (7), care va începe să curgă:

a) de la data încheierii contractului, în cazul litigiilor legate de încheierea lui;

b) de la data modificării contractului sau, după caz, de la data refuzului cererii de modificare făcute de către una dintre părți, în cazul litigiilor legate de modificarea contractului;

c) de la data încălcării obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de executarea contractului;

d) de la data expirării duratei contractului sau, după caz, de la data apariției oricărei alte cauze care atrage stingerea obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de încetarea contractului;

e) de la data constatării caracterului interpretabil al unei clauze contractuale, în cazul litigiilor legate de interpretarea contractului.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 7, alin. (6) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 9. din [Legea 262/2007](#))

(7) Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție.

*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și constată că textul de lege este neconstituțional în măsura în care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplică plângerii prealabile formulate de persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

▶(la data 06-nov-2007 Art. 7, alin. (7) din capitolul II rectificat de Actul din [Rectificare din 2007](#))

1.

Articolul 7 din Lege consacră caracterul obligatoriu al procedurii administrative prealabile. Este vorba de *recursul grațios* (cel care se desfășoară la autoritatea emitentă a actului) și cel *administrativ ierarhic* (cel care se desfășoară la autoritatea ierarhic superioară).

Această procedură administrativă este o procedură prealabilă prin care o persoană lezată într-un drept sau interes legitim al său printr-un act administrativ unilateral solicită autorității emitente sau autorității ierarhic superioare revocarea în tot sau în parte a acelui act administrativ.

2.

Revocarea este operațiunea juridică prin intermediul căreia organul emitent sau organul ierarhic superior acestuia desființează (scoate din vigoare) un act³⁰. Revocarea în contenciosul administrativ poate interveni pentru cauze de *nelegalitate* sau *neoportunitate* a acestuia.

... [citește mai departe \(1-16\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Accesul la justiție. Persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept. Data de la care curge termenul pentru formularea plângerii prealabile. Excepție admisă Prin Decizia nr. 797 din 27 septembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 707 din 19 octombrie 2007, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a constatat că textul de lege este neconstituțional în măsura în care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplică plângerii prealabile formulate de persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept decât destinatarul actului.

Prin aceeași decizie a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004....[citește mai departe \(1-27\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 8: Obiectul acțiunii judiciare

(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 8, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 10. din [Legea 262/2007](#))

▶(la data 31-mărc-2017 Art. 8, alin. (1) din capitolul II a se vedea referinte de aplicare din [Decizia 1/2017](#))

*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 8 alin. (1) raportate la art. 2 alin. (1) lit. c) teza întâi sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că decretul Președintelui privind numirea judecătorilor la Curtea Constituțională sunt excluse din sfera controlului judecătoresc sub aspectul verificării îndeplinirii condiției "înaltei competențe profesionale".

▶(la data 30-szept-2014 Art. 8, alin. (1) din capitolul II atacat de (excepție admisă parțial) Actul din [Decizia 459/2014](#))

(1¹) Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula capete de cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

(1²) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), acțiunile întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public pot avea ca obiect numai anularea actului sau obligarea autorității pârâte să emită un act sau un alt înscris, respectiv să efectueze o anumită operațiune administrativă, sub sancțiunea penalităților de întârziere sau a amenzii, prevăzute la art. 24 alin. (2).

▶(la data 02-aug-2007 Art. 8, alin. (1) din capitolul II completat de Art. I, punctul 11. din [Legea 262/2007](#))

(2) Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de încheierea, modificarea, interpretarea, executarea și încetarea contractului administrativ.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 8, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 12. din [Legea 262/2007](#))

(3) La soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se are în vedere regula după care principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 8, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 12. din [Legea 262/2007](#))

- 1.**
Obiectul acțiunii în contencios administrativ, adică pretenția formulată de reclamant, poate fi:
 - anularea unui act administrativ (act unilateral sau contract administrativ);
 - obligarea autorității publice la emiterea unui act sau înscris în vederea recunoașterii unui drept sau interes legitim;
 - obligarea autorității publice la punerea în executare a unui act administrativ de autoritate emis la cererea reclamantului sau ca urmare a plângerii prealabile a acestuia;
 - obligarea unei autorități publice la încheierea, modificarea, interpretarea, executarea și încetarea unui contract administrativ.

- 2.**
Prin urmare, obiectul acțiunii în anulare îl pot constitui:
 - actele administrative unilaterale (de autoritate);
 - contractele administrative (și actele administrative unilaterale emise în fazele premergătoare încheierii acestor contracte).

... [citeste mai departe \(1-9\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Decizie a Comisiei de a introduce acțiune în fața instanței unui stat terț. Act care nu produce efecte juridice prin el însuși. Acțiune în anulare. Inadmisibilitate

În hotărârea din 12 septembrie 2006, pronunțată în cauza *Reynolds Tobacco Holdings Inc și alții c. Comisiei* (C-131/03)⁶⁶, CJCE, Marea cameră, a constatat că pot constitui obiect al controlului jurisdicțional prevăzut de art. 230 TCE numai măsurile ce produc efecte juridice obligatorii, de natură să afecteze interesele reclamantului, prin modificarea situației sale juridice. Nu sunt susceptibile de a face obiectul unei acțiuni în anulare actele preparatorii, actele confirmative sau de execuție, simplele recomandări sau avize și, în principiu, instrucțiunile interne.

Curtea a mai reținut că, deși condiția referitoare la efecte juridice obligatorii, de natură să afecteze interesele reclamantului printr-o modificare a situației sale juridice, trebuie interpretată în lumina principiului unei protecții jurisdicționale efective, o astfel de interpretare nu poate avea ca efect anularea acestei condiții fără depășirea competențelor atribuite prin tratat instanțelor comunitare. [... citește mai departe \(1-21\)](#)

BOGASIU Gabriela, *Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015*, Universul Juridic

Art. 9: Acțiunile împotriva ordonanțelor Guvernului

(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe poate introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, în măsura în care obiectul principal nu este constatarea neconstituționalității ordonanței sau a dispoziției din ordonanță.

► (la data 19-máj-2008 Art. 9, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. 1 din [Legea 100/2008](#))

(2) Instanța de contencios administrativ, dacă apreciază că excepția îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. [47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sesizează, prin încheiere motivată, Curtea Constituțională și suspendă soluționarea cauzei pe fond.

(3) După pronunțarea Curții Constituționale, instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol și dă termen, cu citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei; în caz contrar, acțiunea se respinge ca inadmisibilă.

► (la data 02-aug-2007 Art. 9, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 13. din [Legea 262/2007](#))

(4) În situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmarea unei excepții ridicate în altă cauză, acțiunea poate fi introdusă direct la instanța de contencios administrativ competentă, în limitele unui termen de decădere de un an, calculat de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

► (la data 02-aug-2007 Art. 9, alin. (4) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 13. din [Legea 262/2007](#))

(5) Acțiunea prevăzută de prezentul articol poate avea ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative.

► (la data 02-aug-2007 Art. 9 din capitolul II completat de Art. I, punctul 14. din [Legea 262/2007](#))

1.

Ordonanțele Guvernului pot fi supuse numai controlului constituțional, art. 9 alin. (5) are în vedere doar:

- acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului;
- anularea actelor administrative emise în baza acestor ordonanțe;
- obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative.

Reclamantul poate cere una sau mai multe dintre aceste pretenții.

2.

Acțiunea poate fi promovată direct la instanța de contencios competentă dacă ordonanța de urgență sau o dispoziție din aceasta, care a lezat dreptul sau interesul legitim al reclamantului, a fost declarată neconstituțională ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate într-o altă cauză³⁶. Această acțiune trebuie promovată în termenul de decădere de un an, care se calculează de la data publicării Deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

[... citește mai departe \(1-5\)](#)

Wolters Kluwer, *Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015*, Wolters Kluwer

1.

Obiectul acțiunii întemeiate pe art. 9. Interpretare. Competența Curții Constituționale. Excepție admisă

Prin Decizia nr. 660 din 4 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 525 din 2 august 2007, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, constatând că acestea sunt neconstituționale în măsura în care permit ca acțiunea introdusă la instanța de contencios administrativ să aibă ca obiect principal constatarea neconstituționalității unei ordonanțe sau a unei dispoziții dintr-o ordonanță.
În motivarea excepției, invocate din oficiu de Curtea de Apel București, s. a VIII-a cont. adm. fisc., s-a susținut, pe de o parte, că textul legal criticat este contrar prevederilor constituționale ale art. 146 lit. d), care prevăd atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate, iar, pe de altă parte, încalcă dreptul la apărare, consacrat de art. 24 din Legea fundamentală... [citește mai departe \(1-2\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 10: Instanța competentă

▶(la data 11-szept-2015 Art. 10 din capitolul II a se vedea recurs in interesul legii [Decizia 13/2015](#))

(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 1.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 1.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.

▶(la data 15-febr-2013 Art. 10, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. 54, punctul 2. din titlul IV din [Legea 76/2012](#))

▶(la data 31-mărc-2017 Art. 10, alin. (1) din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din [Decizia 1/2017](#))

(1¹) Toate cererile privind actele administrative emise de autoritățile publice centrale care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel.

▶(la data 15-febr-2013 Art. 10, alin. (1) din capitolul II completat de Art. 54, punctul 3. din titlul IV din [Legea 76/2012](#))

(2) Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 10, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 15. din [Legea 262/2007](#))

(3) Reclamantul se poate adresa instanței de la domiciliul său sau celei de la domiciliul pârâtului. Dacă reclamantul a optat pentru instanța de la domiciliul pârâtului, nu se poate invoca excepția necompetenței teritoriale.

1. Pentru soluționarea litigiilor în materia contenciosului administrativ au fost create secții specializate în cadrul tribunalelor, curților de apel și Înaltei Curți de Casație și Justiție (a se vedea și art. 95-97 C. pr. civ.).

2. Contestarea legalității măsurilor dispuse prin decizia camerei de conturi județene. Instanța competentă material să judece litigiul [Legea nr. 554/2004, art. 10 alin. (1); Codul de procedură civilă, art. 2]. Potrivit dispozițiilor art. 204 și 210 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activității specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor de control rezultate din aceste activități, împotriva măsurilor dispuse prin decizia camerei de conturi județene se poate formula contestație în termen de 15 zile, care „suspendă obligația executării deciziei până la soluționarea ei de către Comisia de Soluționare a Contestațiilor. Executarea măsurilor devine obligatorie de la data comunicării încheierii formulate de Comisia de Soluționare a Contestațiilor, prin care se respinge integral sau parțial contestația”. În raport cu dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și art. 2 din Codul de procedură civilă, în cazul în care se respinge total sau parțial contestația împotriva deciziei structurii Curții de Conturi, competența materială de soluționare a cauzei îi revine tribunalului – Secția contencios administrativ și fiscal, întrucât obiectul litigiului este un act administrativ emis de o structură județeană a Curții de Conturi, ca autoritate publică județeană. În cazul în care, în procedura instituită de Regulament pentru soluționarea contestației la decizie intervine desființarea/anularea deciziei emise de structura Curții de Conturi, printr-o încheiere emisă de comisia de soluționare a contestației – care se substituie astfel deciziei structurii județene – competența materială de soluționare a cauzei revine Curții de Apel, Secția contencios administrativ și fiscal, întrucât, în această situație, actul administrativ care produce efecte juridice și „dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice”, fiind supus executării este această încheiere emisă de o comisie care funcționează în cadrul Curții de Conturi a României, autoritate publică centrală (I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 499 din 2 februarie 2012, [www.scj.ro](#), Decizii rezumate).

... [citește mai departe \(1-4\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Executare fiscală. Contestație la executare. Instanța competentă

În art. 169 C. pr. fisc., republicat, cu modificările și completările ulterioare, prin care este reglementată contestația la executare silită, se prevede, la alin. (1), că „persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii”, iar la alin. (3) se adaugă precizarea potrivit căreia „contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege”. Este semnificativ că prin alin. (4) din textul de lege sus-arătat se prevede că, în toate cazurile menționate, „contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență”.... [citește mai departe \(1-27\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 11: Termenul de introducere a acțiunii

(1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

- a)** data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;
- b)** data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii;
- c)** data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii;
- d)** data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;
- e)** data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 11, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 16. din [Legea 262/2007](#))

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 11, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 16. din [Legea 262/2007](#))

(2¹) În cazul suspendării, potrivit legii speciale, a procedurii de soluționare a plângerii prealabile, termenul prevăzut la alin. (1) curge după reluarea procedurii, de la momentul finalizării acesteia sau de la data expirării termenului legal de soluționare, după caz, dacă a expirat termenul prevăzut la alin. (2).

▶(la data 02-aug-2007 Art. 11, alin. (2) din capitolul II completat de Art. I, punctul 17. din [Legea 262/2007](#))

(3) În cazul acțiunilor formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agenția Națională a Funcționarilor Publici, termenul curge de la data când s-a cunoscut existența actului nelegal, fiind aplicabile în mod corespunzător prevederile alin. (2).

(4) Ordonanțele sau dispozițiile din ordonanțe care se consideră a fi neconstituționale, precum și actele administrative cu caracter normativ care se consideră a fi nelegale pot fi atacate oricând.

(5) Termenul prevăzut la alin. (1) este termen de prescripție, iar termenul prevăzut la alin. (2) este termen de decădere.

1.

Articolul 11 din Legea nr. 554/2004 reglementează 2 termene:

- un termen general de 6 luni. Acest termen este un termen de prescripție și este supus suspendării și întreruperii în cazurile prevăzute la art. 2532 și art. 2537 C. civ. Acest termen curge de la datele enumerate în alin. (1) al art. 11.
- un termen special de 1 an de zile. Acest termen este un termen de decădere și este aplicabil numai dacă există motive temeinice care l-au împiedicat pe reclamant să promoveze acțiunea în termenul general de 6 luni.

2.

Acțiune în contencios administrativ având ca obiect anularea unui contract de achiziție publică. Reguli aplicabile prescripției dreptului la acțiune (Legea nr. 554/2004, art. 11). Regula în contenciosul administrativ este prescriptibilitatea acțiunilor într-un termen general de 6 luni, calculat potrivit art. 11 din aceeași lege, legiuitorul neoperând nicio diferențiere după cum motivul de nulitate invocat este absolut ori relativ. Astfel fiind, concluzia care se degajă cu necesitate este aceea că imprescriptibilitatea acțiunilor în contencios administrativ, reprezentând o situație de excepție, trebuie să fie expres prevăzută de lege, ea neputând să fie dedusă prin analogie, ca efect al raportării la actele juridice civile, *stricto sensu* (I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 6038 din 4 iulie 2013, [www.scj.ro](#), Decizii rezumate).

[... citește mai departe \(1-4\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Prin Decizia nr. 171 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 264 din 19 aprilie 2007, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate au fost art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nimeni nefiind mai presus de lege, art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și art. 44 alin. (1) și (2), care garantează și ocrotește proprietatea privată, în mod egal, indiferent de titular.

În esență, autorii excepției au susținut că prevederile art. 11 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 contravin dispozițiilor constituționale menționate, întrucât termenul de cel mult un an în care terții interesați se pot adresa justiției curge de la data emiterii actului administrativ atacat și, în consecință, are caracter „vădit discriminator”, iar dreptul de proprietate „este expus abuzurilor”.... [citește mai departe \(1-17\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 12: Documentele necesare

Reclamantul anexează la acțiune copia actului administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorității publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale. În situația în care reclamantul nu a primit niciun răspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată prin numărul și data înregistrării la autoritatea publică, precum și orice înscris care face dovada îndeplinirii procedurii prealabile, dacă acest demers era obligatoriu. În situația în care reclamantul introduce acțiune împotriva autorității care refuză să pună în executare actul administrativ emis în urma soluționării favorabile a cererii ori a plângerii prealabile, va depune la dosar și copia certificată după acest act.

▶ (la data 02-aug-2007 Art. 12 din capitolul II modificat de Art. I, punctul 18. din [Legea 262/2007](#))

1.

Articolul 12 din Lege reglementează documentele necesare și care servesc ca mijloc de probă în procesele de contencios administrativ. Acestea trebuie depuse de către autoritatea emitentă, întrucât aceasta deține întreg dosarul administrativ pe baza căruia a emis actul³⁸.

2.

Reclamantul depune, pe lângă cererea de chemare în judecată, doar copia actului a cărui anulare o solicită și copia răspunsului autorității publice la plângerea sa prealabilă împotriva acelui act. În cazul în care reclamantului nu i s-a răspuns, acesta depune la instanța de judecată o copie a plângerii sale înregistrate la autoritatea publică pârâtă³⁹.

Dacă autoritatea publică a fost obligată la emiterea unui act ori a altui înscris, reclamantul anexează la cererea sa de chemare în judecată copia cererii sale înregistrate la autoritatea publică prin care a solicitat emiterea actului și copia răspunsului negativ al autorității publice, dacă acesta există.

[... citește mai departe \(1-3\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Neîndeplinirea obligațiilor ce incumbă reclamantului. Sancțiune. Respectarea dreptului la un proces echitabil

Nu se încalcă dreptul la un proces echitabil dacă reclamantul nu completează cererea de chemare în judecată cu actele impuse de instanță, în condițiile art. 112 C. pr. civ. și art. 12 din Legea nr. 554/2004, împiedicând continuarea procesului, cu toate că i s-au adus la cunoștință completările ce se impun a fi făcute.

În privința art. 112 pct. 5 C. pr. civ., se constată că acest text legal se referă la cuprinsul cererii de chemare în judecată, și anume la unele dintre elementele de conținut ale cererii, respectiv arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere.

Art. 12 din Legea contenciosului administrativ stipulează în termeni inderogabili că reclamantul trebuie să anexeze la acțiune copia actului pe care-l atacă sau, după caz, răspunsul autorității publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale, iar în situația în care nu a primit răspuns, trebuie să depună la dosar copia cererii, certificată prin numărul și data înregistrării la autoritatea publică.... [citește mai departe \(1-3\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 13: Citarea părților, relații

(1) La primirea cererii, instanța dispune citarea părților și poate cere autorității al cărei act este atacat să îi comunice de urgență acel act, împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

▶ (la data 02-aug-2007 Art. 13, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 19. din [Legea 262/2007](#))

(2) În situația în care reclamant este un terț în sensul art. 1 alin. (2) sau când acțiunea este introdusă de Avocatul Poporului ori de Ministerul Public, instanța va cere autorității publice emitente să îi comunice de urgență actul atacat împreună cu documentația care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

(3) În mod corespunzător situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), după caz, se procedează și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 13, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 19. din [Legea 262/2007](#))

(4) Dacă autoritatea publică nu trimite în termenul stabilit de instanță lucrările cerute, conducătorul acesteia va fi obligat, prin încheiere interlocutorie, să plătească statului, cu titlu de amendă judiciară, 10 % din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de întârziere nejustificată.

1.

Instanța investită cu cererea reclamantului fixează termen de judecată cu citarea părților și solicită autorității publice întreaga documentație care a stat la baza emiterii actului atacat sau a refuzului autorității publice de a-i recunoaște reclamantului dreptul sau interesul legitim invocat în acțiunea sa.

Neîndeplinirea acestei obligații în termenul stabilit de instanța de judecată atrage sancționarea conducătorului autorității publice pârâte cu amendă judiciară în cuantum de 10% din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de întârziere nejustificată.

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Expulzarea unui cetățean străin. Neprezentarea documentației care a stat la baza ordonanței de expulzare. Accesibilitatea și previzibilitatea legii

În cauza *Kaya c. României* (cererea nr. 33970/05, Camera a treia, Hotărârea din 12 octombrie 2006)⁷⁶, reclamantul a denunțat o încălcare a garanțiilor procedurale în caz de expulzare, invocând art. 1 al Protocolului nr. 7, care prevede următoarele:

„1. Un străin rezident cu acte în regulă pe teritoriul unui stat nu poate fi expulzat decât pentru executarea unei decizii luate în conformitate cu legea și trebuie să poată:

a) să-și susțină motivele care pledează împotriva expulzării sale;

b) să pună să i examineze cazul, și

c) să fie reprezentat în aceste scopuri în fața autorității competente sau uneia sau mai multor persoane desemnate de această autoritate.... [citește mai departe \(1-6\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 14: Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept, în acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.

(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 14 din capitolul II modificat de Art. I, punctul 20. din [Legea 262/2007](#))

1.

Suspendarea actului juridic ca instituție de drept este definită ca fiind întreruperea producerii de efecte de către actul în discuție.

Suspendarea actului administrativ este consacrată și în Constituție în art. 123 alin. (5) din Constituție care consacră dreptul prefectului de a ataca în contenciosul administrativ acte adoptate de consiliul local, consiliul județean sau primar. Această suspendare operează de drept, adică *ope legis*.

2.

Organele care pot dispune suspendarea actului sunt:

- a) cel care l-a emis;
- b) organul ierarhic superior;
- c) instanța de judecată;
- d) legiuitorul sau autorul actului.

3.

Sunt consacrate două tipuri de acțiuni în suspendare de actuala Lege a contenciosului administrativ:

– cea care poate fi introdusă odată cu reclamația administrativă, în cadrul procedurii prealabile;

[... citește mai departe \(1-22\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Competența instanțelor naționale de a ordona măsuri provizorii pentru protejarea drepturilor particularilor

Prin hotărârea din 19 iunie 1990 pronunțată în cauza *The Queen c. Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame LTD* ș.a.⁷⁷, soluționând cererea formulată în temeiul art. 177 din Tratatul CEE de către Camera Lorzilor pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare privind interpretarea dreptului comunitar, referitoare la competența instanțelor naționale de a ordona măsuri provizorii atunci când sunt în cauză drepturi recunoscute de normele comunitare, Curtea a decis că dreptul comunitar trebuie interpretat în sensul că instanța națională care, sesizată cu un litigiu privind dreptul comunitar, consideră că singurul obstacol ce o împiedică să dispună măsuri provizorii este o normă a dreptului național trebuie să înlăture aplicarea acestei norme. [... citește mai departe \(1-26\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 15: Solicitarea suspendării prin acțiunea principală

(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 15, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 21. din [Legea 262/2007](#))

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2)-(7) se aplică în mod corespunzător.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 15, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 21. din [Legea 262/2007](#))

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).

▶(la data 02-aug-2007 Art. 15 din capitolul II completat de Art. I, punctul 22. din [Legea 262/2007](#))

1.

Suspendarea executării unui act administrativ poate fi solicitată și odată cu acțiunea în anulare atunci când reclamantul nu a avut interes să solicite suspendarea provizorie a executării actului⁴³, însă în cazul în care s-a dispus suspendarea provizorie a executării actului în temeiul art. 14 din această lege, reclamantul nu mai are interes să promoveze aceeași cerere odată cu acțiunea principală. Însă dacă cererea provizorie de suspendare a executării actului administrativ a fost respinsă, se poate promova o nouă cerere de suspendare în baza art. 15 din Lege⁴⁴.

2.

Pronunțarea asupra cererii accesorii de suspendare a executării actului administrativ pe lângă cea principală de anulare a celui act sunt strâns legate între ele, neputând fi contradictorii.

[... citește mai departe \(1-6\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Principiul protecției jurisdicționale. Protecția provizorie

În hotărârea pronunțată în data de 13 martie 2007 în cauza C-432, *Unibet (London) LTD c. Justitiekanslern*⁸⁵, CJCE, Marea Cameră a reținut că în cazul în care, în virtutea dreptului intern aplicat în conformitate cu exigențele dreptului comunitar, nu există certitudinea admisibilității unei acțiuni ce urmărește garantarea respectării drepturilor pe care justițiabilul le are în temeiul dreptului comunitar, în virtutea principiului protecției jurisdicționale efective, se impune ca instanța națională să poată totuși încuviința măsurile provizorii necesare pentru a asigura protecția drepturilor menționate până la momentul în care instanța competentă se va pronunța asupra conformității prevederilor interne cu dreptul comunitar, astfel fiind garantată deplina eficacitate a hotărârii

judecătorești ce se va pronunța. [... citește mai departe \(1-19\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 16: Introducerea în cauză a funcționarului

(1) Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 16, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 23. din [Legea 262/2007](#))

(2) Persoana acționată astfel în justiție îl poate chema în garanție pe superiorul său ierarhic, de la care a primit ordin scris să elaboreze sau să nu elaboreze actul.

1.

În acțiunile în contencios subiectiv, reclamantul poate chema în judecată și persoana care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului dedus judecății sau care se face vinovată de refuzul rezolvării cererii reclamantului referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim al acestuia.

2.

Condițiile pentru o asemenea acțiune sunt:

- acțiunea principală să fie o acțiune în contencios subiectiv;
- reclamantul să fi cerut și despăgubiri;
- cel chemat în judecată să fie funcționar;
- obiectul acțiunii să fie plata în solidar cu autoritatea publică.

3.

Refuz nejustificat de soluționare a cererii. Acțiune în stabilirea vinovăției funcționarului vinovat. Condiții de admisibilitate (Legea nr. 554/2004, art. 16). Potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 cererile în justiție prevăzute de această lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. Persoana care se încadrează în ipoteza prevăzută de art. 16 se află într-o situație specială, respectiv cea de funcționar public, aflat în exercitarea atribuțiilor profesionale specifice, astfel că stabilirea răspunderii sale și obligarea la plata despăgubirilor, în solidar cu autoritatea publică este strâns legată de examinarea legalității actului administrativ și urmează aceeași procedură de judecată. Este inadmisibilă astfel acțiunea formulată în temeiul articolului 16 din Legea nr. 554/2004, îndreptată exclusiv împotriva funcționarului, fără atacarea în instanță a actului administrativ (sau a actului administrativ asimilat) pretins vătămător, cu chemarea în judecată a autorității publice emitente a acestuia (*I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 3084 din 15 iunie 2007, www.scj.ro, Decizii rezumate*).

[... citește mai departe \(1-3\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Egalitatea în drepturi. Tratat juridic justificat în mod rațional și obiectiv

Prin Decizia nr. 679 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 939 din 21 noiembrie 2006, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, dispoziții pe care autorul excepției le-a considerat contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), ce consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia reglementarea criticată încălcă principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, Curtea a reținut că, în conformitate cu jurisprudența sa și cu cea a CEDO (cauzele *Engel și alții c. Olandei*, 1976, *Marckx c. Belgiei*, 1979, *Moustaquim c. Belgiei*, 1991), egalitatea nu înseamnă uniformitate, fiind posibilă stabilirea unui tratament juridic diferit pentru situații diferite, când aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv. [... citește mai departe \(1-8\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 16¹: Introducerea în cauză a altor subiecte de drept

Instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză, la cerere, organismele sociale interesate sau poate pune în discuție, din oficiu, necesitatea introducerii în cauză a acestora, precum și a altor subiecte de drept.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 16 din capitolul II completat de Art. I, punctul 24. din [Legea 262/2007](#))

1.

Instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză și alte persoane în afara funcționarului public fie din inițiativa lor, fie la cererea părților din proces în condițiile Codului de procedură civilă privitoare la intervenția voluntară și forțată, chemarea în garanție, arătarea titularului dreptului.

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Principiul rolului activ al judecătorului. Marja de apreciere a instanței

Prin Decizia nr. 1567 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial nr. 106 din 10 februarie 2011, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16¹ teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, dispoziții pe care autorul excepției le-a considerat contrare prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)-(3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, art. 52 alin. (1) referitor la dreptul persoanei vătămate într-un drept al său

ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, și art. 126 alin. (6) teza întâi, care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ. [... citește mai departe \(1-5\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 17: Judecarea cererilor

(1) Cererile adresate instanței se judecă de urgență și cu precădere în ședință publică, în completul stabilit de lege.

(2) Pentru cererile formulate în baza prezentei legi se percep taxele de timbru prevăzute de Legea nr. [146/1997](#) privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, pentru cauzele neevaluabile în bani, cu excepția celor care au ca obiect contractele administrative, care se vor taxa la valoare.

(3) Hotărârile se redactează și se motivează în cel mult 30 de zile de la pronunțare,

▶(la data 02-aug-2007 Art. 17, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 25. din [Legea 262/2007](#))

1.

A se vedea art. 16 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru (M. Of. nr. 392 din 29 iunie 2013).

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Dreptul la un proces echitabil. Publicitatea ședinței de judecată

În cauza *Pretto și alții c. Italiei*, soluționată prin hotărârea din 8 decembrie 1983⁸⁷, Curtea a subliniat că publicitatea procedurii de judecată protejează justițiabilii contra unei justiții secrete constituie unul dintre mijloacele de menținere a încrederii în curți și tribunale și ajută la realizarea scopului prevăzut de art. 6 alin. (1) din Convenție: procesul echitabil.

Curtea a constatat că statele membre ale Consiliului Europei recunosc toate principiul publicității dezbaterilor, dar sistemele lor legislative și practicile judiciare prezintă o anumită diversitate în ceea ce privește întinderea și condițiile de punere în aplicare ale acestui principiu. În optica instanței europene, aspectele formale au totuși o importanță secundară față de scopurile publicității, urmărite de art. 6 alin. (1). [... citește mai departe \(1-23\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 18: Soluțiile pe care le poate da instanța

(1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 18, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 26. din [Legea 262/2007](#))

(2) Instanța este competentă să se pronunțe, în afara situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (6), și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 18, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 26. din [Legea 262/2007](#))

(3) În cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

(4) Atunci când obiectul acțiunii în contencios administrativ îl formează un contract administrativ, în funcție de starea de fapt, instanța poate:

a) dispune anularea acestuia, în tot sau în parte;

b) obliga autoritatea publică să încheie contractul la care reclamantul este îndrituit;

c) impune uneia dintre părți îndeplinirea unei anumite obligații;

d) suplini consimțământul unei părți, când interesul public o cere;

e) obliga la plata unor despăgubiri pentru daunele materiale și morale.

(5) Soluțiile prevăzute la alin. (1) și alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități aplicabile părții obligate, pentru fiecare zi de întârziere.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 18, alin. (5) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 26. din [Legea 262/2007](#))

(6) În toate situațiile, instanța poate stabili, prin dispozitiv, la cererea părții interesate, un termen de executare, precum și amenda prevăzută la art. 24 alin. (2).

► (la data 02-aug-2007 Art. 18 din capitolul II completat de Art. I, punctul 27. din [Legea 262/2007](#))

1.

Instanța de contencios administrativ se poate pronunța numai asupra obiectului acțiunii cu care a fost investită. Astfel, potrivit art. 18 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, instanța poate dispune:

- a) anularea, în tot sau în parte, a actului administrativ atacat, care poate fi un act de autoritate sau un contract administrativ;
- b) obligarea autorității publice la emiterea unui act administrativ de autoritate, la eliberarea unui alt înscris sau la efectuarea unei anumite operațiuni administrative;
- c) obligarea autorității publice la executarea unui act administrativ unilateral;
- d) obligarea la executarea unui contract administrativ;
- e) obligarea autorității publice pârâte la încheierea unui contract administrativ, suplinind consimțământul uneia dintre părți;
- f) obligarea autorității publice pârâte la plata de despăgubiri materiale/morale solicitate de reclamant pentru prejudiciile suferite de acesta prin actul nelegal sau refuzul nejustificat al autorității publice;

[... citeste mai departe \(1-2\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Dreptul de acces la justiție. Limitele controlului de legalitate. Contencios de plină jurisdicție

În cauza *Glod c. României*, soluționată prin hotărârea din 16 septembrie 2003, publicată în M. Of. nr. 1127 din 30 noiembrie 2004, CEDO a sancționat Statul român pentru încălcarea art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, încălcare constând în refuzul instanțelor de a examina legalitatea unei decizii administrative, în cadrul unei proceduri care făcea referire la controlul judecătoresc asupra deciziei unei comisii administrative referitoare la dreptul reclamantei de a se reconstitui dreptul de proprietate asupra unui teren.

Potrivit art. 11 alin. (8) al Legii fondului funciar nr. 11/1991, în forma în vigoare la acea dată, controlul judecătoresc de legalitate asupra deciziei comisiei administrative se limita la aspecte formale, privind exclusiv aplicarea corectă a dispozițiilor imperative din legea respectivă, cu privire la dreptul de a obține titlul de proprietate, la întinderea suprafeței de teren ce se cuvine și, dacă este cazul, la exactitatea reducerii acestei suprafețe, potrivit legii⁹³.

[... citeste mai departe \(1-23\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 19: Termenul de prescripție pentru despăgubiri

(1) Când persoana vătămată a cerut anularea actului administrativ, fără a cere în același timp și despăgubiri, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubire curge de la data la care acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei.

(2) Cererile se adresează instanțelor de contencios administrativ competente, în termenul de un an prevăzut la art. 11 alin. (2).

(2¹) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și contractelor administrative.

► (la data 02-aug-2007 Art. 19, alin. (2) din capitolul II completat de Art. I, punctul 28. din [Legea 262/2007](#))

(3) Cererile prevăzute la alin. (2) se supun normelor prezentei legi în ceea ce privește procedura de judecată și taxele de timbru.

1.

În cazul în care acțiunea în despăgubiri se promovează odată cu acțiunea principală în contencios subiectiv, termenul de prescripție este cel din art. 11 din Legea nr. 554/2004, adică cel de 6 luni⁴⁶.

Acțiunea în despăgubiri poate fi promovată și separat, iar termenul de prescripție curge în termen de 1 an de la data la care reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei. Acest termen a fost calificat ca fiind de decădere⁴⁷.

A se vedea și art. 287 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii: acțiunea în despăgubiri pentru repararea prejudiciului cauzat în cadrul procedurii de atribuire a contractelor de achiziție publică poate fi promovată numai pe cale separată.

[... citeste mai departe \(1-5\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Acțiune în despăgubire. Condiții de admisibilitate

În cauza *Plaumann c. Comisiei CEE*, C-25/62¹⁰⁰, soluționată prin hotărârea din 15 iulie 1963, Curtea a stabilit că acțiunea în despăgubire urmărește de fapt înlăturarea efectelor juridice pe care decizia ce face obiectul litigiului le-a produs asupra reclamantului, dar „un act administrativ care nu a fost anulat nu este susceptibil de a cauza prejudicii persoanelor cărora li se adresează, iar acestea din urmă nu pot pretinde daune-interese corespunzătoare.

În consecință, Curtea nu ar putea, soluționând o acțiune în despăgubire, să înlătore efectele juridice ale unei astfel de decizii, care nu a fost anulată”.

2.

Termene de prescripție și de decădere. Egalitatea în drepturi. Accesul liber la justiție... [citeste mai departe \(1-16\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 20: Recursul

► (la data 20-máj-2006 Art. 20, alin. (1) din capitolul II abrogat de Actul din [Decizia 189/2006](#))

(1) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15

zile de la comunicare.

(2) Recursul suspendă executarea și se judecă de urgență.

(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul ori dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță. În cazul în care judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterile fondului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond.

►(la data 15-febr-2013 Art. 20, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. 54, punctul 4. din titlul IV din **Legea 76/2012**)

1. Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Motivele de recurs sunt cele prevăzute în Codul de procedură civilă.
2. Recursul declarat împotriva hotărârilor instanțelor de contencios administrativ suspendă de drept executarea acestor hotărâri, spre deosebire de recursul din procesul civil.
3. Instanța competentă este instanța imediat superioară instanței de fond. Aceasta poate admite sau respinge recursul. În cazul admiterii recursului, instanța de recurs va casa sentința atacată și va rejudeca litigiul în fond, chiar și atunci când judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dacă a fost legal citată la dezbaterile fondului. În două cazuri expres prevăzute de lege, se trimite cauza spre rejudecare la prima instanță, și anume:

... **citeste mai departe (1-4)**

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1. Termen de recurs. Imprecizia legii. Excepție admisă
Prin Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 307 din 5 aprilie 2006, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, constatând că, prin imprecizia lor, aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 21, art. 24 alin. (1), art. 61 alin. (1) și art. 129 din Constituție. Curtea a reținut că principiul accesului liber la justiție implică adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată. În acest sens, Curtea Constituțională a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Rotaru c. României*, cauza *Sunday Times c. Regatului Unit*), care a statuat că o normă este „previzibilă” numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane – care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate – să își corecteze conduita, și că reclamantul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă.... **citeste mai departe (1-4)**

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 21: Căile extraordinare de atac

►(la data 15-febr-2013 Art. 21, alin. (1) din capitolul II abrogat de Art. 54, punctul 5. din titlul IV din **Legea 76/2012**)

(2) Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de **Codul de procedură civilă**, pronunțarea hotărârilor rămase definitive și irevocabile prin încălcarea principiului priorității dreptului comunitar, reglementat de art. 148 alin. (2), coroborat cu art. 20 alin. (2) din **Constituția** României, republicată. Cererea de revizuire se soluționează de urgență și cu precădere, într-un termen maxim de 60 de zile de la înregistrare.

►(la data 23-máj-2017 Art. 21, alin. (2) din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din **Decizia 45/2016**)

*) Prin Decizia 1609 din 9 decembrie 2010 Curtea Constituțională a decis:

I. Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. **554/2004**, ridicată de Societatea Comercială "Reutil" - S.A. din Brașov în Dosarul nr. 4.350/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) teza întâi și a treia din Legea contenciosului administrativ nr. **554/2004**, ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

►(la data 13-márc-2011 Art. 21, alin. (2) din capitolul II abrogat de Actul din **Decizia 1609/2010**)

*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că prevederile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizuirii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei.

►(la data 29-jan-2013 Art. 21, alin. (2) din capitolul II atacat de (excepție admisă parțial) Actul din **Decizia 1039/2012**)

1.

În privința căilor extraordinare de atac sunt aplicabile prevederile noului Cod de procedură civilă, iar alineatul 2 prevede un motiv de revizuire a hotărârilor instanțelor de contencios administrativ.
Ioan Lazăr, Andrei Băncilă, Implicațiile hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza Tatu contra României privitor la cazul special de revizuire reglementat de art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, în P.R. nr. 7 din data de 29 iulie 2011

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Principiul priorității dreptului Uniunii Europene. Principiul subsidiarității. Obligații ce revin statelor membre. Norme interne de procedură. Autoritatea de lucru judecat. Stabilitatea raporturilor juridice
În hotărârea pronunțată la data de 16 martie 2006 în cauza *Rosmarie Kapferer c. Schlank & Schick GmbH*, C-234/2004 (procedura pronunțării unei hotărâri preliminare)¹⁰³, CJCE, prima cameră, a decis că *dreptul comunitar nu impune unei jurisdicții naționale să înlăture aplicarea normelor interne de procedură care conferă autoritate de lucru judecat unei hotărâri, chiar dacă astfel ar fi reparată o încălcare a dreptului comunitar săvârșită prin hotărârea în cauză.*

În acest sens, Curtea a reținut că principiul autorității de lucru judecat are o importanță deosebită atât în ordinea de drept comunitar, cât și în cadrul ordinii juridice a fiecărui stat membru, fiind o garanție a stabilității raporturilor juridice. [... citește mai departe \(1-11\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

CAPITOLUL III: Procedura de executare

Art. 22: Titlul executoriu

Hotărârile judecătorești definitive pronunțate potrivit prezentei legi sunt titluri executorii.

►(la data 15-febr-2013 Art. 22 din capitolul III modificat de Art. 54, punctul 6. din titlul IV din **Legea 76/2012**)

1.

În contenciosul administrativ, regula este executarea din oficiu a actelor, potrivit principiului *executio ex officio*. Prin urmare, nu mai este nevoie de învestirea cu formulă executorie potrivit dreptului comun⁴⁸.

2.

Cerere de învestire cu formulă executorie a unei hotărâri pronunțate de instanța de contencios administrativ. Determinarea instanței competente [Legea nr. 554/2004, art. 2 alin. (1) lit. Ț), art. 22, art. 24, art. 25; Codul de procedură civilă, art. 374 alin. (2)] Din interpretarea – în sensul producerii de efecte – a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 554/2004, coroborate cu cele ale art. 24-25 din aceeași lege, rezultă că hotărârile judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ prin care se instituie obligația de plată a unor sume de bani cu titlu de despăgubiri, compensații, penalități ori cheltuieli de judecată se învestesc cu formulă executorie și se execută silit potrivit dreptului comun, reprezentat de Codul de procedură civilă (*I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 1897 din 5 aprilie 2012, www.scj.ro, Decizii rezumate*).

[... citește mai departe \(1-2\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

„Potrivit art. 403 alin. (4) C. pr. civ., «în cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de executare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea dispusă de instanță, dacă este cazul».

Sub aspectul condițiilor procedurale referitoare la soluționarea fără citarea părților a cererii de suspendare provizorie a executării, este de reținut faptul că textul art. 403 alin. (4) C. pr. civ. este suficient de clar pentru a nu permite interpretări sau susțineri hazardate în sensul obligației de îndeplinire a procedurii de citare. Aceeași opinie este împărtășită și de literatura de specialitate. [... citește mai departe \(1-2\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 23: Obligația publicării

►(la data 28-mărc-2016 Art. 23 din capitolul III a fost în legătură cu **Decizia 4/2016**)

►(la data 25-jún-2015 Art. 23 din capitolul III a se vedea referințe de aplicare din **Decizia 10/2015**)

Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în

Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicare.

▶ (la data 02-aug-2007 Art. 23 din capitolul III modificat de Art. I, punctul 32. din [Legea 262/2007](#))

1. Instanțele judecătorești pronunță în cadrul contenciosului administrativ hotărâri judecătorești cu efecte *erga omnes*, ca o derogare de la relativitatea hotărârilor judecătorești. Este vorba de anulare în tot sau în parte a unui act administrativ cu caracter normativ. Acestea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în cazul actelor normative ale administrației publice centrale și în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, în cazul actelor autorităților administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale.
2. Hotărâre judecătorească de anulare a unui act administrativ normativ. Efecte (Legea nr. 554/2004, art. 23). Prin derogare de la principiul efectului relativ al hotărârilor judecătorești, hotărârea judecătorească de anulare a unui act administrativ normativ produce efecte *erga omnes* după cum și actul administrativ ce se execută produce în practică aceleași efecte. Așa fiind, această trăsătură a hotărârii judecătorești conduce în mod logic la concluzia că hotărârea judecătorească prin care a fost anulat parțial sau total un act administrativ cu caracter normativ produce efecte față de toate subiectele de drept ca și deciziile Curții Constituționale (art. 147 alin. final din Constituția României). Cu toate acestea, este de observat că efectele *erga omnes* se produc doar pentru viitor (ex tunc) aspect ce rezultă fără tăgadă din prevederile art. 23 fraza I din Legea nr. 554/2004, în fine. Ca atare, efectele dispariției efectelor juridice ale actului administrativ normativ se localizează începând cu data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a anulat actul respectiv (C.A. Cluj, secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 716 din 19 februarie 2009, în R.R.D.A. nr. 2 din data de 31 martie 2010).

... [citește mai departe \(1-2\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1. Hotărâre judecătorească de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ. Efecte asupra cauzelor în curs de judecată Dispozițiile art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că hotărârea judecătorească irevocabilă/definitivă prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ produce efecte și în privința actelor administrative individuale emise în temeiul acestuia, care, la data publicării hotărârii judecătorești de anulare, sunt contestate în cauze aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești [ICCJ, *Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dec. nr. 10 din 11 mai 2015, publicată în M. Of. nr. 458 din 25 iunie 2015, obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) NCPC*].

2. Efectul *erga omnes* al hotărârii judecătorești de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ. Momentul de la care se produce. Acțiune în despăgubire formulată de un terț... [citește mai departe \(1-5\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

▶ (la data 01-febr-2014 Art. 24, alin. (3) din capitolul III abrogat de Art. 161 din titlul II din [Legea 187/2012](#))

Art. 24: Obligația executării

(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlouiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

▶ (la data 20-dec-2016 Art. 24, alin. (1) din capitolul III a se vedea referințe de aplicare din [Decizia 35/2016](#))

(2) În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se duce la îndeplinire prin executare silită, parcurgându-se procedura prevăzută de prezenta lege.

(3) La cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, care curge de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și care nu au fost respectate, instanța de executare, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 905 din [Codul de procedură civilă](#).

*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că soluția legislativă potrivit căreia încheierea prevăzută de art. 24 alin. (3) este "definitivă" este neconstituțională.

▶ (la data 26-febr-2016 Art. 24, alin. (3) din capitolul III atacat de (excepție admisă) Actul din [Decizia 898/2015](#))

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce se va datora

statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 891 din **Codul de procedură civilă**, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.

(5) În lipsa cererii creditorului, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (4), compartimentul executări civile al instanței de executare va solicita autorității publice relații referitoare la executarea obligației cuprinse în titlul executoriu și, în cazul în care obligația nu a fost integral executată, instanța de executare va fixa suma definitivă ce se va datora statului prin hotărâre dată cu citarea părților.

▶ (la data 19-okt-2014 Art. 24 din capitolul III modificat de Art. IV, punctul 1. din **Legea 138/2014**)

▶ (la data 01-apr-2016 Art. 24, alin. (5) din capitolul III a se vedea referințe de aplicare din **Decizia 3/2016**)

1.
Hotărârile pronunțate de instanțele de contencios administrativ au în vedere obligațiile de a face ale autorităților publice, care au ca obiect: încheierea, modificarea sau emiterea unui act juridic ori a altui înscris, care nu pot fi aduse la îndeplinire de către creditor sau de alte persoane pe cheltuiala debitorului. Prin urmare, aceste hotărâri nu pot fi aduse la îndeplinire prin intermediul executorului judecătoresc⁴⁹.

Dacă autoritatea publică nu execută de bunăvoie hotărârea judecătorească definitivă în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar dacă un termen nu este prevăzut, în cel mult 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate prin hotărâre, dacă este vinovată, i se va aplica o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere.

2.
... [citeste mai departe \(1-6\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.
Prima modificare adusă art. 24 din Legea nr. 554/2004 vizează corelarea alin. (1) cu noțiunea de „hotărâre definitivă” cu care operează actualul Cod de procedură civilă, fiind înlăturată din terminologia procesual civilă noțiunea de „hotărâre irevocabilă”.

2.
În al doilea rând, se observă că legiuitorul a reglementat în mod expres posibilitatea creditorului de a trece la executarea silită în cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa rezultată din aplicarea normelor cu caracter administrativ, regulile aplicabile în acest caz fiind cele prevăzute de Legea nr. 554/2004.

3.
În privința termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, acesta curge fie de la expirarea termenului prevăzut în cuprinsul hotărârii definitive, fie, în lipsa unui astfel de termen, de la expirarea termenului de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii. ... [citeste mai departe \(1-7\)](#)

OPRINA Evelina; GARBULET Ioan, Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Codului de Procedura Civila din 31-mar-2015, Universul Juridic

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.
Executarea – parte integrantă a procesului

În cauza *Șandor c. România*¹¹⁵, Curtea de la Strasbourg a reținut că „executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de instanța care o pronunță, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din proces, în sensul articolului 6 (1) din Convenție. Dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână fără efect în detrimentul unei părți”.

O hotărâre prin care se constată o încălcare antrenează, pentru statul pârât, obligația juridică de a pune capăt încălcării constatate și de a elimina consecințele acesteia, pentru a restabili, în măsura posibilului, situația anterioară acesteia. În cazul neexecutării, reclamantul poate suferi atât un prejudiciu material, cât și un prejudiciu moral, în special din cauza frustrării provocate de refuzul administrației de a executa sentința. ... [citeste mai departe \(1-16\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 25: Instanța de executare

(1) Instanța de executare, care în materia contenciosului administrativ este, potrivit art. 2 alin. (1) lit. Ț), instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ, aplică, respectiv acordă sancțiunea și penalitățile prevăzute la art. 24 alin. (3), fără a fi nevoie de investirea cu formulă executorie și de încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc.

(2) Cererile prevăzute la art. 24 alin. (3) și (4) se judecă în camera de consiliu, de urgență și sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

(3) Hotărârea pronunțată în condițiile art. 24 alin. (4) este supusă numai apelului în termen de 5 zile de la comunicare. Dacă hotărârea a fost pronunțată de curtea de apel ea va fi supusă recursului, în același termen.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică, în mod corespunzător, și pentru punerea în

executare a hotărârilor de contencios administrativ date pentru soluționarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.

► (la data 19-okt-2014 Art. 25 din capitolul III modificat de Art. IV, punctul 2. din [Legea 138/2014](#))

1.

Instanța de executare este instanța care are competența de a soluționa litigiul în fond. De asemenea, cererile prevăzute la art. 24 alin. (3) și (4) se judecă de instanța de executare. Prin urmare, aplicarea sancțiunilor amenințate civile și a penalităților de întârziere sunt de competența instanței de executare.

2.

Litigiu având ca obiect aplicarea sancțiunii prevăzută de art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 pentru nerespectarea termenului de executare a unei hotărâri pronunțate de instanța de contencios administrativ. Judecarea cauzei în ședință publică. Consecințe [Constituția României, art. 127; C. pr. civ., art. 105 alin. (2) și art. 121 alin. (1); Legea nr. 554/2004, art. 25 alin. (2)]. Potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, hotărârea prin care se aplică, respectiv se acordă, de instanța de executare, la cererea reclamantului, sancțiunea și despăgubirile prevăzute la art. 24 alin. (2) din aceeași lege, se ia în camera de consiliu, de urgență, cu citarea părților. Această normă legală are un caracter imperativ, derogatoriu de la principiul publicității dezbaterilor, consacrat de art. 127 din Constituția României și art. 121 alin. (1) C. pr. civ., astfel că hotărârea luată în ședință publică iar nu în camera de consiliu, este lovită de nulitate, în condițiile art. 105 alin. (2) C. pr. civ. (I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 3509 din 30 iunie 2010, www.scj.ro, Decizii rezumate).

... citește mai departe (1-2)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Prin modificările aduse de Legea nr. 138/2014, s-a clarificat noțiunea de „instanță de executare” în materia contenciosului administrativ, stabilindu-se că aceasta este, potrivit art. 2 alin. (1) lit. Ț), instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ.

Se instituie, așadar, o excepție de la norma de drept comun de competență materială a instanței de executare, în materia contenciosului administrativ fiind tribunalul sau curtea de apel, după distincțiile legate de poziționarea autorității administrative emitente a actului în ierarhia autorităților publice și de criteriul valoric, distincții realizate de art. 10 din Legea nr. 554/2004.

2.

De asemenea, alin. (1) instituie și o a doua derogare de la normele de drept comun, prevăzând că nu este necesară nici investirea cu formulă executorie și nici încuviințarea executării silit de către executorul judecătoresc a hotărârii prin care instanța de executare aplică, respectiv acordă sancțiunea și penalitățile prevăzute la art. 24 alin. (3) ... citește mai departe (1-3)

OPRINA Evelina; GARBULET Ioan, Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Codului de Procedura Civila din 31-mar-2015, Universul Juridic

1.

Contestație la executare. Instanța competentă. Interpretarea art. 2 alin. (1) lit. Ț) [în prezent lit. Ț) din Legea contenciosului administrativ]

Art. 2 alin. (1) lit. Ț) din Legea nr. 554/2004 explică semnificația termenului de „instanță de executare” la care se referă art. 25 din Legea nr. 554/2004 și care privește sancțiunile și despăgubirile prevăzute de art. 24 alin. (2) din același act normativ, care se acordă de aceasta la cererea reclamantului.

Executării silit propriu-zise, chiar dacă este vorba de o hotărâre a instanței de contencios administrativ, i se aplică prevederile Codului de procedură civilă, la care face trimitere art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Dacă obiectul cauzei constă într-o contestație la executare formulată în temeiul art. 399-404 C. pr. civ., nefiind solicitată aplicarea unor sancțiuni prevăzute de art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, competența soluționării ei revine Judecătoriei Târgoviște (Trib. Dâmbovița, s. com. cont. adm., sent. nr. 537 din 16 aprilie 2007) ... citește mai departe (1-3)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 26: Acțiunea în regres

Conducătorul autorității publice se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovați sunt demnitari sau funcționari publici, se aplică reglementările speciale.

► (la data 02-aug-2007 Art. 26 din capitolul III modificat de Art. I, punctul 35. din [Legea 262/2007](#))

1.

Articolul 26 din Lege are în vedere dreptul la acțiune în regres al conducătorului autorității publice împotriva persoanei care avea obligația de a aduce la îndeplinire hotărârea instanței de contencios, dar nu și-a îndeplinit această obligație.

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Angajarea răspunderii patrimoniale a funcționarului public pentru prejudiciul produs prin neexecutarea culpabilă a unor hotărâri judecătorești. Procedura aplicabilă

Prejudiciul a cărui acoperire se solicită rezidă în sumele plătite către două persoane reintegrate în muncă prin hotărâri judecătorești irevocabile – drepturi salariale, contravaloarea tichetelor de masă, contribuții aferente drepturilor salariale și cheltuieli de judecată și de executare silită –, iar potrivit susținerilor recurente-reclamante, intimatului-pârât este autorul faptelor culpabile cauzatoare de prejudicii, constând în îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de numire și destituire în funcții și nepunerea în aplicare a unor hotărâri judecătorești executorii de drept.

În acest context factual, instanța de control judiciar împărtășește concluzia la care a ajuns judecătorul fondului, în sensul că raportul juridic dedus judecății se încadrează în prevederile art. 84 lit. a) din Legea nr. 188/1999, astfel că repararea pagubelor se dispune prin emiterea unui ordin sau dispoziții de imputare sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, în condițiile tezei I a art. 85 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, iar nu printr-o acțiune în despăgubire adresată direct instanței de judecată. ...

[citește mai departe \(1-2\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

CAPITOLUL IV: Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 27: Judecarea cauzelor aflate pe rol

Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței.

1.

A se vedea și art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 3 din Legea nr. 76/2012.

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Act administrativ cu caracter normativ. Acțiune în anulare. Legea aplicabilă

Prin cererea de chemare în judecată a fost atacată, pe cale de acțiune directă în contencios administrativ, H.G. nr. 1188/2001, act administrativ având caracter normativ, ce reglementează normele metodologice de recalculare a pensiilor militare de stat.

Acțiunea a fost înregistrată la instanța de fond la data de 24 noiembrie 2005, fiind supusă prevederilor Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, intrată în vigoare la data de 6 ianuarie 2005.

Potrivit normei tranzitorii cuprinse în art. 27 din Legea nr. 554/2004, numai cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a acestei legi urmau să se judece în continuare potrivit legii anterioare, aplicabile la momentul sesizării instanței.

Prin urmare, faptul că H.G. nr. 1188/2001 este anterioară Legii nr. 554/2004 nu înlătură aplicarea actului normativ menționat în cauza de față (*ICCJ, s. cont. adm. fisc., dec. nr. 3398 de la 13 octombrie 2006, nepublicată*). ... [citește mai departe \(1-2\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 28: Completarea cu dreptul comun

(1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile [Codului civil](#) și cu cele ale [Codului de procedură civilă](#), în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte.

► *(la data 15-febr-2013 Art. 28, alin. (1) din capitolul IV modificat de Art. 54, punctul 9. din titlul IV din Legea 76/2012)*

(2) Instanța de contencios administrativ nu poate suspenda judecarea pricinii când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune săvârșită în legătură cu actul administrativ atacat, dacă reclamantul - persoană vătămată - stăruie în continuarea judecării pricinii.

(3) Acțiunile introduse de persoanele de drept public și de orice autoritate publică, în apărarea unui interes public, precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase, cu excepția situației în care sunt formulate și pentru apărarea drepturilor sau intereselor legitime de care pot dispune persoanele fizice sau juridice de drept privat.

► *(la data 02-aug-2007 Art. 28 din capitolul IV modificat de Art. I, punctul 36. din Legea 262/2007)*

1.

Articolul 28 consacră completarea Legii speciale nr. 554/2004 cu normele dreptului comun, respectiv Codul civil și Codul de procedură civilă.

Însă spre deosebire de Codul de procedură civilă, art. 28 alin. (2) nu permite suspendarea judecării cauzei atunci când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune săvârșită în legătură cu actul administrativ atacat, dacă reclamantul stăruie în continuarea judecării.

Potrivit alineatului 3 al art. 28 privește dreptul reclamantului de a renunța la judecată. Astfel, acțiunea în contencios obiectiv nu mai poate fi retrasă, fiind posibilă numai cea în contencios subiectiv.

2.

Litigiu având ca obiect o cerere întemeiată pe dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004. Obligația citării conducătorului autorității publice [Legea nr. 554/2004, art. 28 alin. (1); C. pr. civ., art. 304 pct. 5]. Hotărârea prin care s-a dispus, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, sancționarea conducătorului unei autorități publice cu amenda de 20% din salariul minim pe economie pe zi întârziere, pronunțată de instanța de executare în contradictoriu doar cu autoritatea publică obligată la emiterea actului administrativ, și fără citarea în cauză a conducătorului respectivei autorități, este nelegală, fiind dată cu încălcarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare al conducătorului autorității publice, care deși are recunoscută de legiuitor calitatea procesuală pasivă sub aspectul amenzi pe zi de întârziere, a fost pus în imposibilitatea de a formula apărări sau de a invoca eventuale excepții în cadrul litigiului astfel judecat (*I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 659 din 9 februarie 2012, www.scj.ro, Decizii rezumate*).

... [citește mai departe \(1-2\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Verificarea compatibilității normelor Codului de procedură civilă cu raporturile de drept administrativ. Act de justiție

Prin *Decizia nr. 673 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 937 din 20 noiembrie 2006*, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (4), art. 15 și art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, Curtea Constituțională a constatat că, potrivit regulii generale, normele legilor speciale se completează cu normele dreptului comun, însă compatibilitatea

dispozițiilor Legii contenciosului administrativ cu dreptul comun procesual se stabilește, potrivit textului de lege criticat, de către instanță, cu prilejul soluționării excepțiilor, în măsura în care normele Codului de procedură civilă nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată prin prezenta lege. Ca atare, numai judecătorul, în calitate de suveran al actului de justiție, poate decide asupra acestui aspect, care nu se constituie, așadar, într-un motiv de neconstituționalitate.... [citește mai departe \(1-22\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 29: Corelarea terminologică

Ori de câte ori într-o lege specială anterioară prezentei legi se face trimitere la Legea contenciosului administrativ nr. [29/1990](#) sau generic la instanța de contencios administrativ, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta lege.

1.
Articolul 29 conține o soluție de tehnică legislativă, răspunzând rigorilor de sistematizare și unificare a legislației, cuprinse în Capitolul II al Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. De asemenea, au fost avute în vedere dispozițiile art. 50 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, potrivit cărora la modificarea, completarea sau abrogarea normei la care s-a făcut trimitere în actul de modificare, completare sau abrogare trebuie avută în vedere situația juridică a normei de trimitere.

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 30: Dispoziții tranzitorii

Până la constituirea tribunalelor administrativ-fiscale, litigiile se soluționează de secțiile de contencios administrativ ale tribunalelor.

1.
Conflict de competență. Noțiunea de „instanță”. Competența unei secții a tribunalului
Noțiunea de „instanță”, folosită de art. 20 C. pr. civ., nu poate fi interpretată decât în sens larg, ca vizând atât instanțele judecătorești propriu-zise, astfel cum sunt ele prevăzute de Legea nr. 303/2004, cât și secțiile ce intră în componența acestora, rațiunile pentru care conflictele de competență pot apărea între instanțe subzistând și în cazul declinărilor reciproce între secțiile aceleiași instanțe, ele vizând, în ambele cazuri, competența de a judeca în anumite materii.
Potrivit teoriei generale a dreptului procesual civil, atât competența materială a instanțelor, cât și competența materială sau funcțională a secțiilor unei instanțe reprezintă aptitudinea, dreptul acestora de a judeca în anumite materii, iar declinările și conflictele de competență sunt consecința inaptitudinii de a judeca în anumite materii.... [citește mai departe \(1-6\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 31: Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. [29/1990](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 8 noiembrie 1990, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

1.
Excepție de nelegalitate. Condiții. Act administrativ unilateral. Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.
Având în vedere că art. 31 al acestei legi precizează că legea intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării, rezultă că intrarea în vigoare s-a făcut pe data de 7 ianuarie 2005, urmând ca dispozițiile ei să se aplice numai actelor administrative emise după această dată, nu și celor emise anterior (*I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 1861 din 23 mai 2006*, în P.R. nr. 7 din data de 28 septembrie 2007).

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.
Lege specială. Imposibilitatea abrogării printr-o lege generală
Este adevărat că prin art. 31 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, conținând dispoziții de abrogare expresă a Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, se fac și precizări referitoare la abrogarea oricăror alte dispoziții contrare.
Dar, este de observat că O.G. nr. 105/1999, cu modificările și completările ulterioare, este un act normativ cu caracter de lege specială, care cuprinde norme derogatorii de la dreptul comun în materia contenciosului administrativ reglementat prin Legea nr. 554/2004.
Așa fiind, dispozițiile de drept comun în materia contenciosului administrativ, cuprinse în Legea nr. 554/2004, sunt aplicabile în domeniul la care se referă O.G. nr. 105/1999, modificată și completată prin Legea nr. 189/2000, numai în măsura în care prevede aspecte nereglementate de această lege specială.
Altfel ar însemna să fie încălcat principiul potrivit căruia legile speciale, cuprinzând norme derogatorii de la dreptul comun, aplicabile numai într-o anumită materie pe care o reglementează, sunt de strictă interpretare.... [citește mai departe \(1-3\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art.

75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 1154 din data de 7 decembrie 2004

*) Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a Legii nr. **554/2004** vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței. Prin excepție, punerea în executare a hotărârilor definitive și irevocabile pronunțate în temeiul Legii nr. **29/1990** și neexecutate la data intrării în vigoare a Legii nr. **554/2004** se face în conformitate cu prevederile acesteia.

) Dispozițiile referitoare la excepția de nelegalitate și la garanțiile procesuale prevăzute de Legea nr. **554/2004, cu modificările ulterioare, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Excepția de nelegalitate poate fi invocată și pentru actele administrative unilaterale emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. **554/2004**, în forma sa inițială, cauzele de nelegalitate urmând a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.

***) Hotărârile judecătorești pronunțate în baza Legii nr. **554/2004**, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, pot forma obiectul unei cereri de revizuire, care se poate introduce în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

▶(la data 02-aug-2007 Actul a se vedea referinte de aplicare din Art. I, punctul 36. din **Legea 262/2007**)

Forma sintetică la data 16-nov-2017. Acest act a fost creat utilizand tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.